

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714212336
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6714212336.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcov 1/ Z. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, XXX XX L. G. a 2/ Z. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, XXX XX L. G., oboch zastúpených JUDr. Samuelom Baránikom, advokátom so sídlom Podjavorinskej 7, 811 03 Bratislava 1, proti žalovanej S. S. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. H. XX, XXX XX L., zastúpenej JUDr. Ivanom Mikloškom, advokátom so sídlom Hodžova 13, 010 01 Žilina, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 6C/134/2014-398 zo dňa 11.05.2020 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobcom ani žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 03.05.2018 zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnostiam, ktoré v spoluvlastníckom podiele 3/10 prikázal do vlastníctva žalobcu 1/ a v spoluvlastníckom podiele 7/10 do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcov 1/ a 2/ (I. výrok). Žalobcom uložil povinnosť spoločne a nerozdielne žalovanej zaplatiť z titulu vyporiadania spoluvlastníctva sumu 3.777,72 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (II. výrok). Žalobcom 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanej vo výške 100% (III. výrok) a v IV. výroku im priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovaným vo výške 100%.

1.1. Uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/328/2018-354 a 12Co/329/2018-364, každým zo dňa 22. mája 2019, bol výrok o trovách konania (III. výrok) a výrok o trovách odvolacieho konania (IV. výrok) rozsudku okresného súdu zrušený a vec mu bola v tomto rozsahu vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rovnako bolo zrušené uznesenie okresného súdu, ktorým rozhodol o oprave uvedených výrokov (č. k. 6C/134/2014-298 zo dňa 09. júla 2018).

1.2. Súd prvej inštancie opätovne rozhodol o trovách konania uznesením č. k. 6C/134/2014-398 zo dňa 11.05.2020 tak, že žiadnej sporovej strane ich náhradu nepriznal. Okresný súd citoval ustanovenie § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) a vychádzajúc z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bolo predošlé rozhodnutie súdu o trovách konania zrušené zdôraznil, v súlade s rozsudkom NS SR sp. zn. 5Cdo/8/2008, že pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva ide o konanie tzv. iudicium duplex. Okresný súd uviedol, že z tohto dôvodu žiadnej strane neprináleží nárok na náhradu trov konania, pretože sporové strany majú postavenie žalobcu aj postavenie žalovaného, čo sa prejavuje najmä tým, že podaním žaloby je uplatnené aj rovnaké právo žalovaného na súdnu ochranu. Citoval z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22.01.2020 sp. zn. 17Co/42/2019, v zmysle ktorého rozhodnutie o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva je v záujme obidvoch strán, preto je spravodlivé, aby si strany sporu znášali trovy, ktoré

im vznikli. Tento právny názor označil za konformný s ustálenou rozhodovacou praxou ústavného súdu (napr. uznesenie z 15.11.2017 sp. zn. I.ÚS 573/2017).

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podali žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu včasné odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), h) C. s. p. s návrhom, aby odvolací súd toto rozhodnutie zmenil a žalobcom priznal náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

2.1. Existenciu tvrdeného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) odôvodnili žalobcovia (ďalej aj „odvolatelia“) tým, že súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru (o ochrane základných práv a ľudských slobôd, pozn. odvolacieho súdu) je aj právo strany, aby súd na rozhodnutie vo veci použil relevantnú právnu normu a jej aplikáciu náležite odôvodnil. Súd je povinný presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť aj v časti náhrady trov konania. Okresný súd na rozhodnutie o náhrade trov konania z materiálnej stránky správne aplikoval § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 262 ods. 2 C. s. p., v uznesení však nie je vyjadrené, ako na základe ustanovenia § 255 ods. 1 C. s. p. posúdil úspech žalobcov vo vzťahu k neúspechu žalovanej. Ustanovenie § 255 ods. 1 C. s. p. neumožňuje podľa odvolateľov rozhodnúť, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Ako dostatočné odôvodnenie nemožno použiť citáciu rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/42/2019, ktorá je náležitá pri osobitostiach daného prípadu a nemožno ju zovšeobecniť pre každé konanie o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, ako to nedôsledne spravil súd prvej inštancie. V konaní sp. zn. 17Co/42/2019 mali všetky strany na vyporiadaní právny záujem a každá mala vo výsledku úspech iba čiastočný (žalobca navrhoval spôsob vyporiadania A, žalovaní spôsob B a súd rozhodol spôsobom C). V prejednávanom spore však spôsob vyporiadania nebol sporným, spornou bola cena spoluvlastníckeho podielu žalovanej, čo bolo príčinou podania žaloby a umožňuje posúdiť úspech strany v konaní. Uznesenie súdu prvej inštancie je potom vnútorne rozporné, keď napriek citácii § 255 ods. 1 C. s. p. rozhodol okresný súd v rozpore s ním, s odkazom na skutkovo odlišný prípad (sp. zn. 17Co/42/2019).

2.2. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. odvolatelia uviedli, že ešte pred otvorením pojednávania dňa 20.04.2015 v záujme vyhnúť sa nákladnému dokazovaniu a konaniu aj v záujme vrátenia značne vysokého súdneho poplatku žalovanej ponúkli za jej podiel sumu 4.000,- eur, s ktorou žalovaná nesúhlasila navrhnuť prípadnú dohodu pri výške odstupujúceho podielu 7.000,- eur. Vo výsledku sporu žalovaná od žalobcov dosiahla 3.777,72 eur, preto nemožno spravodlivo požadovať, aby nemali právo na náhradu trov konania, ktorého príčinu zavdali výhradne nenáležité finančné požiadavky žalovanej. Žalovaná v spore nemala žiadny úspech. Odvolatelia citovali z komentára k § 255 ods. 1 C. s. p., aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/232/2013 alebo 4MCdo/10/2012.

2.3. Odvolatelia zhrnuli, že súd prvej inštancie mal postupovať s odkazom na § 255 ods. 2 C. s. p.. Žalobcovia mali v konaní plný úspech, žalovaná svojím postojom zavdala príčinu k podaniu žaloby aj k tomu, že nedošlo k dohode s ňou a spoluvlastníctvo muselo byť vyporiadané autoritatívnym výrokom súdu. Nedosiahla ani ňou požadovanú výplatu 7.000,- eur. Ona by preto mala niesť zodpovednosť za výsledok ňou vyvolaného konania v podobe náhrady jeho trov.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu prostredníctvom svojho právneho zástupcu k existencii nedostatku odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. uviedla, že odôvodnenie rozhodnutia neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Ona považuje uznesenie okresného súdu za dostatočne a presvedčivo odôvodnené s poukazom na príslušnú judikatúru a právny názor odvolacieho súdu vyjadrený v uznesení č. k. 12Co/328/2018-354 zo dňa 02.07.2019. K tvrdenej existencii odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. žalovaná uviedla, že už vo vyjadrení k žalobe z 23.01.2015 súhlasila so zrušením podielového spoluvlastníctva a prikázaním nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalobcov. Namietala len výšku vyporiadacieho podielu stanovenú znaleckým posudkom, ktorý nepovažovala za objektívny a sama nemala možnosť reálne posúdiť hodnotu jej spoluvlastníckeho podielu, keďže jej žalobcovia vstup do sporných nehnuteľností neumožnili. Vyporiadací podiel určený znalcom F. Z. P. bol vyšší ako jeho výška uvedená žalobcami v žalobe. Potrebné je prihliadať na to, že v konaní mali sporové strany postavenie žalobcu aj žalovaného, teda žalobou o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je uplatnené aj rovnaké právo žalovaného. Konečné rozhodnutie o zrušení a vyporiadaní podielového

spoluvlastníctva je teda v prospech obidvoch strán a je nepochybné, aby obidve znášali trovy konania, ktoré im v súvislosti s týmto konaním vznikli. Navrhla potvrdenie uznesenia súdu prvej inštancie ako vecne správneho.

4. Súdne konanie bolo začaté za účinnosti procesného kódexu, ktorým bol Občiansky súdny poriadok účinný do 30.06.2016. Od 01.07.2016 sú sudy povinné aplikovať Civilný sporový poriadok v zmysle jeho prechodného ustanovenia § 470 ods. 1. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 357 písm. m), § 362 C. s. p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) vec prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 379 C. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) C. s. p.. Z dôvodu, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní (ne)došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C. s. p.). Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto uznesenie okresného súdu s poukazom na § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd sa v zásade stotožnil so skutkovými závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 v spojení s § 220 ods. 2 C. s. p.. Závery okresného súdu vedúce k rozhodnutiu o nároku na náhradu trov konania nie sú zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalobcov v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

5. Podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Odvolací dôvod podľa § 365 písm. b) C. s. p. je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci strane sporu realizáciu jej práv, dosiahne určitú intenzitu. Konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva predpokladajúcou porušenie procesných, nie hmotnoprávnych práv strán.

7. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26.02.2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 4/2009).

8. Medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania patrí právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, čo vyplýva aj z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu pritom nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Rovnako sa k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyjadril Ústavný súd Slovenskej republiky napr. aj v náleze III. ÚS 119/03. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03). O arbitrárnosť súdneho rozhodnutia ide aj vtedy, ak sa zistí taká interpretácia a aplikácia právnej normy zo strany súdu, ktorá zásadne popiera účel a význam aplikovanej právnej normy, alebo ak dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú

pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne ak sú zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (III. ÚS 305/08, IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

9. S prihliadnutím na obsah odvolania a v ňom vytýkané nesprávnosti, ktoré nie sú len vecného charakteru (dotýkajúce sa správnosti právneho posúdenia veci), ale vo svojej podstate spochybňujú presvedčivosť odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu odvolací súd pristúpil k posúdeniu argumentačnej „udržateľnosti“ rozhodnutia okresného súdu z pohľadu, či napĺňa záruky, ktoré garantujú, že výkon spravodlivosti v danom prípade nie je arbitrárny (svojvoľný), teda naplnenie takého práva strany sporu na odôvodnenie rozhodnutia, ktoré je imanentnou súčasťou práva na spravodlivý proces i práva na súdnu ochranu, riešiac z tohto hľadiska i otázkou, či odvolateľom prípadne nebola v konaní odňatá možnosť pred súdom.

10. Základnou zásadou rozhodovania o náhrade trov konania v sporoch je tzv. zásada úspechu (§ 255 ods. 1 C. s. p.). Strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti strane neúspešnej. Ak strana mala v spore úspech iba čiastočný, súd jej v zmysle § 255 ods. 2 C. s. p. prizná pomernú náhradu trov konania, príp. vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobného petitu s výrokom súdneho rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Ústavný súd Českej republiky v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 687/2004 vysvetlil, že „Z celkového poňatia úpravy a povahy konania o návrhu na zrušenie podielového spoluvlastníctva a na vykonanie jeho vyporiadania niektorým zo spôsobov uvedených v ustanovení § 142 Občianskeho zákonníka vyplýva, že predmetom takéhoto konania musí byť vždy celá vec a že predmet konania, ktorým je ako zrušenie tak vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, nemôže byť deliteľný, a to ani v tom zmysle, že by bola oddeliteľná časť výroku vyslovujúceho zrušenie podielového spoluvlastníctva od časti vyslovujúcej, ktorý zo zákonom stanovených spôsobov vyporiadania podielového spoluvlastníctva súd zvolil a ako vyporiadanie upravil.....rozhodnutie vo veci, hoci sa skladalo z niekoľkých častí, nie je rozhodnutím o viacerých právach so samostatným skutkovým základom.“ Navyše, ako uviedol vo svojom rozhodnutí súd prvej inštancie a tiež odvolací súd v skoršom rozhodnutí č. k. 12Co/328/2018-354 konanie o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je prípadom konania, kde je podaním žaloby jednou stranou konzumované právo na jej podanie druhou stranou sporu (iudicium duplex). Špecifikom prejednávaneho sporu je, že predmetom konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je teda jeho zrušenie a súčasne vyporiadanie, no súd nie je viazaný žalobným petitom v časti týkajúcej sa vyporiadania podielového spoluvlastníctva, pretože spôsob vyporiadania vyplýva z právneho predpisu. So zreteľom na rozmanitosť prípadov treba každý spor z hľadiska náhrady trov konania riešiť individuálne s prihliadnutím na celý priebeh konania a postup jeho strán aj na to, do akej miery sú strany sporu vynesenej rozsudkom dotknuté na svojich záujmoch. Z pohľadu toho, že predmetom konania bolo zrušenie podielového spoluvlastníctva, s ktorým žalovaná súhlasila a k jeho vyporiadaniu došlo tiež podľa zhodnej vôle strán sporu možno konštatovať, že žalobe bolo vyhovené. Rozdielne názory strán sporu na určenie výšky náhrady za spoluvlastnícky podiel žalovanej našli svoj odraz v potrebe autoritatívneho rozhodnutia súdu. Keďže strany sporu mali zároveň postavenia žalobcu aj žalovaného, prihliadajúc na túto skutkovú konkrétnosť prejednávaneho sporu odvolací súd dospel k záveru, že žalobcovia aj žalovaná mali rovnaký záujem na zrušení a vyporiadani ich podielového spoluvlastníctva totožným spôsobom, preto ustáliť výlučný úspech v konaní len jednej strany sporu ako má na mysli aplikovaný § 255 ods. 1 C. s. p. nie je v prejednávanej veci možné (nie je možné ani ustáliť úspech resp. neúspech tej-ktorej strany sporu pomerne). Súd prvej inštancie preto rozhodol správne a odvolací súd jeho rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil nezistiac porušenie práva žalobcov na spravodlivý proces ani nesprávne právne posúdenie veci.

11. Z rovnakých úvah, ako sú uvedené v bode 10 tohto uznesenia, vychádzal odvolací súd aj pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania (§ 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C. s. p.).

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posl. veta C. s. p.).
Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posl. veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).